

bestyrelse kunde indvie sin Gjerning med denne meget betydningsfulde Reform. Den foretager sig Ting, hvorom jeg ikke skal tillade mig at dømmen i Diebliffet, thi først en længere Erfaring vil kunne vise, om de ere heldige eller ikke. — Somme foresomme de meget indviklede, men kunde den foretage en Reform som denne, vilde den have peget hen ad en meget friskindret Retning og en god Udvikling. Nu hører jeg vel, at man siger, at dette Forslag har ikke saa stor Betydning for Smaa-folk som for Handlende f. Gy. Med Hensyn dertil skal jeg bemærke, at man maa ikke glemme, at for saa vidt der bliver Tale om Forhøielse, har den ærede Minister tænkt paa at indbefomme de Handlende paa andre Maader, hvad jeg ikke skal have Noget imod. Man har tænkt paa at lade dem faae en god Rabat og en ny Slags Konvoluter med Papir, som de ville kunne benytte til at skrive paa, men som meget lidt vilde blive benyttede af Smaafolk. En Jernrekonvolut med Papir vil ikke være i almindelige Folks Interesse. Det er imidlertid ikke ubetydeligt, der skrives af Almuen. Enhver Soldat sender jo Brev hjem, fra Høstskolen, fra Tjenestefolk, og overhovedet fra alle dem, der ere fraværende fra Hjemstavn, sendes der Breve hjem, og der vil blive Flere og Flere, der kunne skrive. Dette er en yderligere Grund til at støtte den Paaftand, at vi ingenlunde have regnet Nedgangen for lavt. Naar man desuden har gjort gjældende, at det er et svært Beløb, her er Tale om, nemlig 100,000 Rbd.s Nedsettelse strax, skal jeg minde om, at hele Postbudgettet er 1,600,000 Rbd. og 100,000 Rbd. er dog ikke saa forfærdelig en Part af 1,600,000 Rbd. Desuden er det sagt, at de almindelige Breve ere Postvæsenets daglige Brød. Ja vel, de indenlandske Breve give en Indtægt af godt 500,000 Rbd., men man maa ikke glemme, at Pakkerne ville give en forøget Indtægt; de indbringe allerede nu 200,000 Rbd. For Pengesforderselsker bliver Indtægten den samme, og det er store Summer, der derved indkomme, for ikke at tale om Aviserne, der ogsaa ere i stadig og stærk Forøgelse. Jeg tror saaledes med god Grund at kunne anbefale det under Nr. 2 stillede Ændringsforslag og skal ikke opholde mig længere derved. Jeg skal endnu tilføje nogle Bemærkninger om de øvrige Ændringsforslag, der findes stillede, og da særlig først de, der vedrøre Postoprævninger og Postanvisninger. Det kan ikke negtes, at de Folk, der sende smaa Pengesummer, ere noget mislig stillede ved den sidst vedtagne Postlov, men her har man troet, at kunne komme dem imøde i Retning af at sætte Betalingen for Postanvisninger og Postoprævninger ned saaledes, at efter vort Forslag kan der sendes ved Postanvisning 15 Rbd. eller 30 Kroner for 5 Dre — nu er det 4 f., altsaa er det en lille Nedsettelse — og at der fremdeles kan sendes 15 Rbd. for hver 5 Dre,

dog at det ikke overstiger 20 Dre. Dette vil ikke indføre nogen betydelig Nedgang, og det vil heller ikke blive Tilfældet med den lille Nedsettelse, vi have foreslaaet for Postoprævning, thi hele det Beløb, der indkommer derved, er 19,000 Rbd. for Postanvisning, og 7,000 Rbd. for Postoprævning, og det bliver et lille Beløb af dette, der vil gaa bort, desom det overhovedet bliver nogen Nedgang, og man ikke kan gaa ud fra, at denne Forsendelsesmaade i høi Grad vil blive brugt. Til § 2 have vi foreslaaet, at Ordene i 8de Linie „til samme Modtager“ udgaa. Vi have ikke kunnet se tilstrækkelig Grund til, at, naar man indleverer forskellige Pengebeløb til forskellige, skulde det ikke kunne opføres paa samme Bevis. Det er Grunden til Ændringsforslaget til § 2 under Nr. 5. Endelig have vi troet at kunne nedsette Expressgebyr noget. Som det vil ses af Forslaget, gaar den ærede Indenrigsminister jo den modsatte Vej. Nu koster et Brev at befordre pr. Express i selve Omdelingsdistriktet 8 f.; herefter skulde det efter Lovforslaget koste 20 Dre; indtil en Fjerdingveis Afstand koster det nu 1 Mk.; herefter skulde det koste 40 Dre. Udvalget tror, at man kan meget let faae Breve befordre en Fjerdingvei for 1 Mk., og vi finde ingen Grund til at denne Vej til berige Postmestrene, der faae deres Løn; thi, hvad de kunde faae dem billigere besørge, gaar sandsynligvis i deres Lomme. Det kan dog ikke betvivles, at man kan faae en Mand eller en Dreng til at gaa en Fjerdingvei for 30 Dre, fremdeles for hver Fjerdingvei 30 Dre. Det synes virkelig at være en ret rundelig Betaling. Denne Befordringsmaade er for Mange meget vigtig. § 3 have vi foreslaaet skulde udgaa. Saavidt jeg erindrer, er det en administrativ Ordning, som ikke findes i Loven, men det er muligt, at jeg tager feil deri. Skulde vi foreslaa Noget, skulde det ikke være en Forhøielse af Procenterne til de større Kjøbere, men derimod, at man ogsaa kunde faae sine Procenter, naar man kjøbte f. Gy. 25 Frimærker; thi det, at der absolut skal kjøbes 100 af Gangen, gjør, at kun de, der skulle bruge en stor Mængde, kunne benytte denne Fordel. Hele Udvalget har været enigt om, at denne Paragraf skulde udgaa, og Flertallet maa mene, at, da der foreslaas saa betydelige Nedsettelse paa andre Punkter, er der ingen Grund til at foretage en yderligere Nedsettelse her. Endelig have vi foreslaaet en ny Paragraf, som fastsætter Betalingen for Personbefordring; den gaar, som det vil ses, ud paa at sætte Betalingen lidt, men ikke meget ned, og den Betaling, der foreslaas, nemlig 50 Dre for en vogen Person, er endnu en god Betaling, naar man ser hen til Sernbanetaxterne. Overhovedet tror jeg, at vi paa det Omraade maa skride frem, saa at Folk kunne staa paa, hvor de ville; der er vist Mulighed for, at det kan indrettes saaledes. Staa af, hvor de ville, kunne de